www.auusantandreu.cat Fundada l'11 d'octubre de 1980 Any XLV 2026 Gener Febrer Març | 692

SANT ANDREU DE CAP A PEUS

Revista de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar

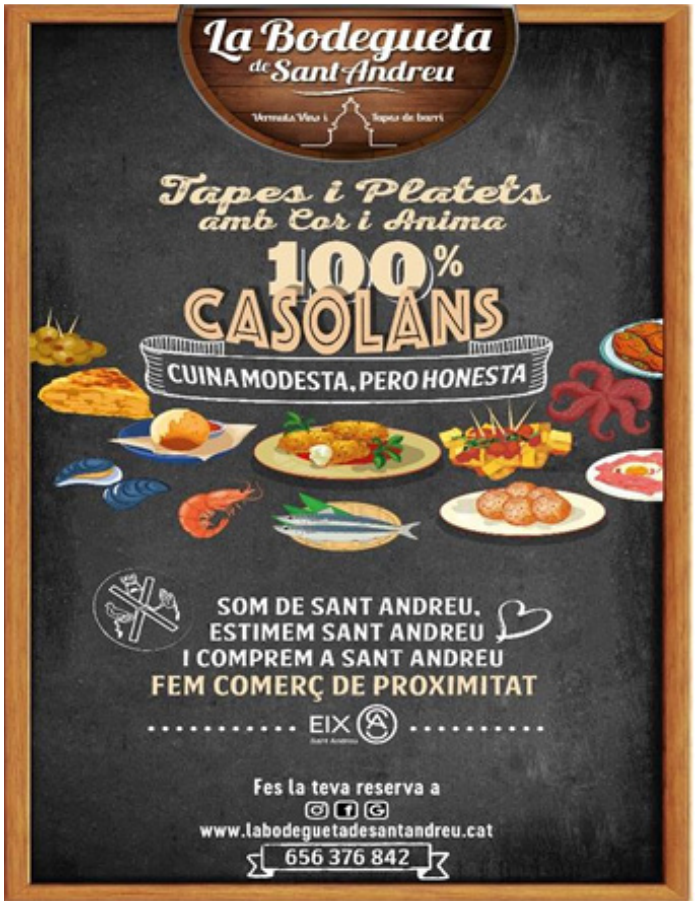

AGONIA: PERÍODE DE TRANSICIÓ ENTRE LA VIDA I LA MORT
DICCIONARI DE LA LLENGUA CATALANA

LLEGIU L'EDITORIAL DE LA JUNTA DE L'AVV

TEMPS DE FUTUR

Cursos de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar

Més info: info@avvsantandreu.cat
C/ Residència 13 - Tel. 93 345 96 98
de dilluns a dijous de 18 a 20h

TXIKUNG

Exercicis harmoniosos que amb la respiració i la ment atenta guien l'energia

Dimarts de: 18:30 a 19:45 h.

PILATES

Tonificació muscular, correcció de postures, Flexibilitat i treball de respiració.

Dimarts de: 16:45 a 17:15 h.
Dimecres de: 18:30 a 20:00 h.

IOGA

Moure tot el cos, estar més relaxats, alleugerir els dolors i concentrar-se millor.

Dilluns de: 17:30 a 19:00 h.
Dilluns de: 19:15 a 20:45 h.
Dijous de: 18:30 a 20:00 h.

TALLER DE MEMÒRIA

Dijous de: 17:15 a 18:45 h.

A la AVV de Sant Andreu Nord-Tramuntana
Passeig Torres i Bages, 101-103

DANSA DEL VENTRE

Dansa plena de moviments sensuals, ondulants i rítmics, que mobilitzen tot el cos.

Dimecres de: 20:30 a 22:00 h.

EDITORIAL

CARTA OBERTA ALS VEÏNS I VEÏNES

El futur es quelcom sempre incert.

El proper 30 de març farem l'Assemblea General Ordinària de socis de l'entitat, és una assemblea més. Però no, no ho hauria de ser-ho. No hauria de ser-ho ja que a que a més de passar les comptes de l'any passat i d'encarar el present, que també, hauria de ser l'assemblea que comencés una nova etapa de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar per poder plantejar amb més força els problemes de tot tipus que tenim ara mateix, d´entre ells; l´urbanisme, la pacificació dels nostres carrers, el greu problema de l´habitatge amb la conseqüent substitució dels nostres con-veïns, molts d´ells joves, per turistes i estrangers que treballen en multinacionals amb un poder adquisitiu que els hi permet pagar els abusius i fora assenyats i de tota raó els imports dels lloguers actuals, la nostre valuosa sanitat pública sempre en "precari" i mes actualment, i tants d´altres.

El moviment veïnal ja fa anys que està en un procés de pèrdua i de crisis d'una identitat i de la força de convocatòria que tenia en els seus inicis. Aquesta "crisis d'identitat i força" cal entendre-la, entre altres, degut al creixent trencament de vincles entre el món associatiu i els ciutadans, i a una disminució progressiva de la participació del ciutadà/ana en els afers públics, amb el conseqüent impacte sobre la gestió dels problemes que afecten als seus pobles i barris.

Les nostres societats són cada vegada més diverses i centrífugues i això afecta a l´arrelament que és bàsic per tenir sentit de pertinença i, per tant, considerar l´espai a on vius com a "teu" i que val la pena de lluitar-hi per fer-lo millor, per viure millor.

En el nostre cas seguim també la tònica general.

Estem en disposició de poder dir "ras i curt" que la nostra associació està patint una situació de lenta agonia que ens pot portar a curt-mig termini a plantejar el seu tancament, després de més de 50 anys de lluita i reivindicacions (algunes guanyades i d'altres no), haurà estat el nostre granet de sorra en pro del progrés andreuenc.

Aquí també cal fer autocrítica, molt probablement no haurem encertat en les demandes, no haurem tingut capacitat de lideratge, cosa gens fàcil en els temps líquids que vivim,... En definitiva, no volem excusar-nos de les nostres mancances, però tots els que han col·laborat en aquests gairebé 55 anys ho han fet, i ho fem, de la millor manera que bonament hem pogut i sabut, però això, que es cert, no es el que se li demana tant sols a una associació de veïns, se li demana també que sigui ferma i reivindicativa alhora de buscar solucions als afers i espais públics que afecten al conjunt de la població.

I això també afecta al nostre butlletí el "Sant Andreu de Cap a Peus", el mes antic de la ciutat de Barcelona d´aquesta naturalesa. Necessitem estudiants de periodisme o persones que vulguin ser redactors i col·laborar-hi.

Creiem que cal rejovenir el moviment veïnal amb idees i força i ens adrecem als joves andreuencs que encara creuen en la "cosa pública" i la solidaritat col·lectiva i que no volen formar part d'aquest pensament liberal/individualista imperant i generalitzat i que el considerem globalment suïcida dels nostres temps.

Això si, si el cos social andreuenc al que ens devem considera que ja no som "necessaris" aleshores el que cal es tancar el mes dignament possible l´A.V.V. i donar per finalitzat aquests 55 anys d´història.

Cal fer una profunda reflexió.

Finalitzem aquesta editorial com l´hem començat: El futur es incert,... però el que nosaltres si sabem en cert es que en aquest futur evidentment no som imprescindibles, però modestament pensem que també som necessaris i útils.

Junta de l´Associació de Veïns de Sant Andreu de Palomar.

SALUT INTEGRAL - CLÍNICA DENTAL
Nova adreça
C/ Joan Blanques, 40 baixos
08012 Barcelona Tel 933 465 837
Mob 670 235 235
TMB H8
Si vens de Sant Andreu 10% dte
Dra. Josefina Arce i Llupià

PS
PERE SACOT
ENQUADERNADOR
Abat Odó, 51
08030 Barcelona
Tel. 609 891 580
www.sacot.cat // info@sacot.cat

FLORISTERÍA
"El Jardí d'en Pep"
Gran de Sant Andreu, 327
Barcelona - Tel. 93 453 09 24
www.floristeriaeljardidenpep.com

Annatres
Plaça Mercadal, Nº 14
08030 Barcelona
Tel. 93 345 11 49
www.annatresmoda.com

filafil
barcelona 1981
Ps. Fabra i Puig 70, 08030 BCN
filafil_barcelona
640 086 037
933 112 753
info@filafil.net
www.filafil.net

Dit i Fet Llibreria
Llibres i Papereria
Dr. Balari i Jovany, 4 08030 Sant Andreu
Telèfon 933 461 363 tienda@ditifetllibreria.com

RICART
Joieria
Gran de Sant Andreu, 252 Telf. 93 345 14 48

FINQUES ORFILA
Administradors de Finques Col.legiats
Pl. Comerç, 4 1er
GESTIÓ INTEGRAL DE COMUNITATS
GESTIÓ INTEGRAL DE LLOGUERS
ASSESSORAMENT
TRACTE DIRECTE I PERSONALITZAT
MÉS DE 40 ANYS AL SERVEI DEL BARRI !!!
Telf. 933 11 65 05

ÒPTICA I AUDIOLOGIA GUINART
OPTOMETRIA – CONTACTOLOGIA – TENSIÓ OCULAR
C/ Gran de Sant Andreu, 308
Cita Prèvia 93 311 87 06 Whatsapp 682 50 29 60
www.opticaguinart.com

FARMÀCIA
Otília Méndez i Garcia
Fórmules – Dermofarmàcia - Dietètica
Segre, 19-21 – Tel. 93 345 47 41

Farmàcia Clapés
Antiga Farmàcia Viñas
Fundada l'Any 1863
Gran de Sant Andreu, 211 08030 Barcelona
Tel 93 346 63 56

FISSINTEGRAL
Centro Médico Deportivo
Rambla Onze de Setembre 62 626 13 70 31

FORN TRINITAT
MESTRES FORNERS DES DE 1927
Plaça Trinitat, 14 Tel. 93 345 36 78
Bartrina, 52-54 Tel. 93 274 28 02

VOCALIES I COMISSIONS DE L'AVV

Vocalia d'Educació
Hem reivindicat escoles, instituts, llars d'infants al llarg de tota la nosta història. Participem en el Consell Escolar del Districte i la Comunitat Educativa.

Vocalia de Sanitat
La Vocalia de Sanitat vetlla per un servei sanitari de qualitat, i per informar sobre temes diversos relacionats amb la salut. Els equipaments sanitaris necessaris, les llistes d'espera, les ràtios per àrea Bàsica de Salut, la qualitat de l'atenció, són alguns dels temes que els membres de la Vocalia discuteixen i reivindiquen

Vocalia de Medi Ambient
La preocupació pel Medi Ambient i la sostenibilitat ha estat i és una constant en les prioritats de la nostra entitat, amb temes com el tractament dels residus, la mobilitat sostenible, l'estalvi energètic, la contaminació acústica, etc.

Vocalia d'Habitatge
Els preus, especialment els de lloguer, s'han tornat a disparar influïts, entre altres coses, per la bombolla d'habitatges turístics. Des de la vocalia defensem la creació d'habitatges de protecció oficial de lloguer i que tots els habitatges siguin utilitzats com a tals.

Vocalia d'Urbanisme
Des de l'Associació seguim els projectes que s'estan desenvolupant al nostre entorn, siguin de gran o de petit format. En el primer cas participem de Comissions creades pel seguiment dels projectes.

Vocalia de Patrimoni
Volem mantenir l'aparença de poble que tenen encara alguns carrers. També treballem per recuperar el patrimoni industrial, el patrimoni arqueològic trobat al barri, etc., coordinats amb el Centre d'Estudis Ignasi Iglesias.

Vocalia de Cultura i Activitats
Celebrem la Diada Nacional i la Festa Major. Prop de Nadal, organitzem la festa del caga Tió, etc.

Vocalia d'Afers Socials
Reivindiquem a l'Ajuntament i la Generalitat els equipaments i serveis necessaris. Col·laborem amb el projecte Radars. Organitzem, amb la col·laboració dels Serveis Socials, Participem en el Consell de la gent gran del districte.

Sant Andreu x Viure (TGV)
Amb l'esclat de la bombolla immobiliària el projecte ha quedat encallat. L'aturada de les obres ha deixat carrers com Andana de l'estació amb un mur davant de casa, i una estació de Sant Andreu Comtal inacceptable pel que fa a la seva accessibilitat.

Carrer Gran
A petició de l'AVV, l'Ajuntament va incloure la pacificació del C/ Gran, com un projecte per aquest mandat. L'Associació participa activament en el procés i el seguiment del projecte.

Fabra i Coats
Seguim lluitant en la Comissió de seguiment pel correcte desenvolupament del projecte.

Meridiana
L'Avinguda Meridiana ha de deixar de ser una Autopista, falta prioritzar el transport públic i la bicicleta, és un espai deshumanitzat i falten solucions per un mur innecessari. Participem a #SomMeridiana reivindicant una reforma per aquesta avinguda

Casernes
Fa més de deu anys que l'AVV lluita per la finalització del projecte, fent especial incidència en una escola bressol, una residència de gent gran, la zona verda i l'habitatge protegit.

SUMARI

7 L'ADEU A SANTI SERRA

9 REFORMA DEL TRAM FINAL DE LA MERIDIANA

12 MEMÒRIA DEL MOVIMENT VEÏNAL EN LA TRANSICIÓ

16 ENTREVISTA

SERVEIS DE L'AVV

Per una petita quota:

> ET PORTEM EL SANT ANDREU DE CAP A PEUS A CASA.

> T'OFERIM L'ASSESSORAMENT DE LES ADVOCADES LOURDES ROMEO, ANNA RAFART I JOSÉ ANTONIO MELERO LÓPEZ. DEMANA LA VISITA CONCERTADA A LA SECRETARIA DE L'AVV.

> ET FACILITEM L'AJUDA DE L'ARQUITECTA ANNA JIMÉNEZ TAMBÉ AMB VISITA CONCERTADA.

> TINDRÀS DESCOMPTES EN CURSETS ORGANITZATS PER L'AVV: TAI-TXI, IOGA, DANSA DEL VENTRE, LABORS I MANUALITATS, BALL MODERN I JAZZ I DANSA DEL VENTRE NADONS.

> ET PROPORCIONEM LA MÚTUA D'ENTERRAMENTS SINERA. ÉS UNA MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL, SENSE ÀNIM DE LUCRE, QUE COBREIX LES DESPESES DE L'ENTERRAMENT DELS MEMEMBRES DE LA UNITAT FAMILIAR.

> PODRÀS CONSULTAR EL NOSTRE ARXIU DOCUMENTAL.

> A MÉS, L'AVV ÉS MEMBRE DE L'ASSISTÈNCIA MUTUAL JURÍDICA.

QUÈ TENS, QUÈ VOLS?

GENER FEBRER MARÇ

Els socis i les sòcies poden enviar els seus anuncis a la secretaria de l'AVV per a ser publicats en el proper número de la revista **(933 45 96 98)**

FEINA

Neteja i feines de la llar, també per cuidar avis: Chintia Martínez. Telèfon: 627 15 7 845

Neteja i feines de llar. També per cuidar avis, molta experiència i també referencies de cases particulars. Feines per hores: Ysabel. Telèfon: 637 23 94 18

Adela veïna de Sant Andreu, s'ofereix per cuidar gent gran o nens. Telèfon: 627 85 36 36

NÍNXOLS CEMENTIRI SANT ANDREU DE PALOMAR.

Es traspassa nínxol, quart pis, en bon estat.
Telèfon: 93 345 96 98. Horari de 18h a 20h.

TÍTOLS CLUB NATACIÓ SANT ANDREU

Es ven títol CNSA per 700 Euros, pregunteu per ANNA.
Telèfon: 625 42 12 90
Es vent títol del CNSA pregunteu per MILAGROS
Telèfon : 646 23 44 04

Amb una petita quota anual, ens ajudaràs a reivindicar els drets dels Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar. Fes-te soci o sòcia de l'AVV i rebràs la publicació local més antiga de Barcelona a la bústia de casa teva.

Posa "m'agrada" a facebook.com/capapeus
Segueix-nos **@capapeus**

EDITA
Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar

PRESIDENT
Miquel Ruiz i Quintilla

VICEPRESIDENTA
Andrea Llop Bondia

PRESIDENT D'HONOR
Francesc Porret

PORTADA
Cèlia Vallès

COORDINACIÓ DE REDACCIÓ
Xavier Aragall

DISSENY I MAQUETACIÓ
Denís Matas
denis.matas.navarro@gmail.com

EQUIP DE REDACCIÓ
Jordi Urtasun, Sergi Corral Buela, Clàudia Munné ,JJ Aymerich, Joan Trias, Xavier Aragall, Arnau Jové amb la col·laboració habitual d'en Pau Vinyes

FOTOGRAFIA
Andreu Carrascal, Ville Lahdenvuo, Toni Espinar, i Cèlia Vallès (vinyetista)

PUBLICITAT
Daniel Aguilar:
publicitatcapapeus@gmail com
682 03 31 15 – 602 623 765

IMPRESSIÓ
Imressió Offset Derra SL

PERIODICITAT
Trimestral

Dipòsit legal: b-31 608-80
issn (versió paper): 2013-2832
issn (versió digital): 2013-2840

DISTRIBUCIÓ
A domicili, per subscripció (12 Euros a l'any) als socis de l Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar

La revista i l'AVV que l'edita no es fan responsables del contingut dels articles i les notes signades per particulars i col·lectius.

CONTACTE
www. avvsantandreu.cat
info@avvsantandreu.cat
revistacapapeus@gmail.com
C/ Residència 13
08030 Barcelona

De dilluns a dijous de 18 a 20 h
93 345 96 98

Amb el suport de:

Districte de Sant Andreu

EN RECORD DE SANTI SERRA I CULLELL, LÍDER VEÏNAL

Tot just a les portes del dia de Nadal ens va deixar el company i amic Santi Serra i Cullell, després d'una llarga malaltia, als 77 anys. Nat a Manresa, el 19 de setembre de 1948, la ciutat que sempre va dur al cor tot i no residir-hi ja d'adult. Fill de Caterina Cullell i Espadamala i Miquel Serra i Obradors. La mare com a llevadora va donar a la llum molts infants, i era ben estimada i preuada per la seva feina. El pare va estar vinculat amb Càritas, de la qual va ser-ne president de la secció local, i en el món esportiu. Amb els pares va viure a la plaça Major de Manresa, tocant al carrer de Sobrerroca. Dels germans de la Salle, on va estudiar estudis primaris, no en va guardar massa bon record, i més en una època que la moral cristiana era la reina de l'educació, però sota l'estol del nacional-catolicisme. Després estudiaria a l'Acadèmia Menéndez Arango i era assidu de la colla de l'Estudiantina. Va ser monitor de les colònies que muntava el seu pare a Vilada com a president de Càritas.

Als 18 anys es trasllada a Barcelona per estudiar i treballar amb l'arquitecte Jaume Gil i Mestres. A l'escola Massana i a la Llotja hi estudiarà per tal de formar-se com a delineant amb la finalitat de poder treballar en despatxos d'arquitectes. En vida fins a jubilar-se va fer diferents oficis: representant en una empresa de pladur -època en que va compartir habitatge amb els arquitectes manresans Ton Baraut i Quico Mestres- i de comercial pel diari gironí El Punt -vivint deu anys a Girona- , d'aquesta darrera feina n'estava força orgullós ja que li va permetre teixir un munt de coneixences i de trepitjar les terres de les comarques gironines. A la dècada dels anys noranta va tornar al món de la construcció entrant a treballar a l'empresa Uralita per vendre Pladur.

Va contraure matrimoni amb Teresa Panissello, amb qui va tenir un fill de nom Marc, que ja adult va emprendre els estudis de dret tot esdevenint advocat en finalitzar la carrera. Arran del naixement del seu fill retorna a Manresa, tot i que al cap de poc temps va tornar a la Barcelona. Tanmateix, va continuar tenint vincles amb la capital del Bages, per motius familiars i amicals. En una entrevista publicada al diari Regió 7, el 2014, esmentava "tinc parents, encara. Hi vaig per Nadal, per Reis. M'agrada arribar abans d'hora i passejar pel Pòpul, el Carme, els Infants, la carretera de Vic, el Born... Sempre trobo algú a qui saludar"

L'any 1992, es trasllada a viure a Sant Andreu de Palomar, i serà a partir d'aquest moment que el seu cor haurà de conviure amb dos enamoraments alhora, Manresa i Sant Andreu, poblacions les quals les estimarà per igual (el recordatori de la seva defunció és il·lustrat per una cara amb la imatge del pont sobre el riu Cardener i, al fons, la basílica de Santa Maria de Manresa i, per l'altra cara, amb el temple parroquial de Sant Andreu de Palomar; il·lustracions a càrrec de la pintora Cèlia Vallès i Pi) . El 26 de novembre de 1994 es casarà per segon cop, després de fer-se pregar un xic, amb la mestra de parvulari Pepa Sánchez-Fortún i Pujol, fidel companya amb qui conviurà fins el decés final.

En el camp polític la seva militància va anar lligada des d'un principi amb el Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC). Sempre en serà un fidel seguidor, tot conjugant la seva afiliació amb el seu ferm compromís independentista. Per en Santi l'alliberament nacional de Catalunya havia d'anar de forma conjunta amb l'escomesa de la justícia social. Un cop jubilat va estudiar Humanitats a la Universitat de Barcelona (UB).

A finals de la primera dècada del segle actual s'involucra de ple amb la dinàmica de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar, esdevenint l'any 2013 president en substitució de Genís Pascual i Porret -net del fundador i president de l'associació de veïns i veïnes Francesc Porret i Gay (1929-1923). És en la seva etapa al capdavant de l'associació veïnal que reivindicarà millores urbanístiques, algunes encetades en mandats anteriors; la demanda d'equipaments a les antigues casernes d'artilleria de Sant Andreu; la pacificació del carrer Gran; la conversió de l'avinguda Meridiana en un passeig més a l'abast del

Santi Serra en una reunió a l'Associació de Veïns / Andreu Carrascal

ciutadà; l'encadenament a les vies de l'estació de Sant Andreu Comtal tot reclamant la seva accessibilitat i que un cop enllestida l'actual estació el vell edifici fos reconvertit en equipament públic; els talls a l'avinguda Meridiana per tal de rebutjar la sentència del judici del procés així com col·laborant en la cadena humana per tal de reivindicar la connexió de les estacions de la Trinitat Vella i la Trinitat Nova enllaçant-les amb el metropolità. També va col·laborar en campanyes organitzades des de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB), com la Marea Pensionista.

L'any 2023 va dimitir del càrrec de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar en concórrer a les llistes municipals per la candidatura Barcelona en Comú, en el lloc número 18 de la llista encapçalada per l'exalcaldessa Ada Colau i Ballano, no sent elegit. La seva gran il·lusió hagués estat ser conseller del districte de Sant Andreu, però la dissort sobrevinguda arran de la malaltia li ho va impedir. Va ser soci d'Òmnium Cultural i del Centre d'Estudis Ignasi Iglésias.

Els darrers anys de la seva vida, els caps de setmana, festius i estius, els solia passar a la Cerdanya, concretament a Bellver de Cerdanya, on va teixir un fort vincle amb la població i va fer coneixences amb bellverencs i bellverenques. Qui escriu aquestes ratlles, va tenir l'immens plaer de gaudir de la seva amistat i de poder compartir vehicle en les pujades i baixades a la capital de la Batllia, on amistosament ens allargassàvem en plaents discussions sobre política i futbol. Vaig dedicar-li el meu darrer llibre, Associacionisme republicà versus associacionisme catòlic. El Casinet i el Casal Catòlic de Sant Andreu de Palomar (1873-1939), guanyador de la XII Beca Terra d'Ateneus. Malauradament no ha pogut veure el llibre enllestit, ja que és en fase d'edició. No obstant, vaig poder-li dur al Parc Sanitari Pere Virgili, on estava ingressat, el manuscrit amb la seva dedicatòria.

En Santi va ser un estol de virtuts i de bons consells. Més la seva memòria ens serà sempre perenne.

Acabo amb uns versos del poeta, escriptor i advocat Tomàs Roig i Llop:

"Si no em miressin els teus ulls, les gotes de la rosada no foren diamants, els àngels no envejarien els cantants dels rossinyols i les flors no esclatarien sota les rialles infantils...

Perquè tot fóra nit eterna i cruel i jo defalliria sinó em miressin els teus ulls"

Company, amic, patriota, manresà, andreuenc,... fins sempre!

Pau Vinyes i Roig

EL TRAM DE L'AVINGUDA MERIDIANA ENTRE FABRA I PUIG I EL PONT DE SARAJEVO ÉS UN PAS MÉS A PROP DE LA SEVA REMODELACIÓ.

Aquest passat desembre de 2025, des de la Barcelona d'Infraestructures Municipals (BIMSA), es va publicar la licitació per redactar l'avantprojecte de la reforma del Tram 3 de l'Avinguda Meridiana.

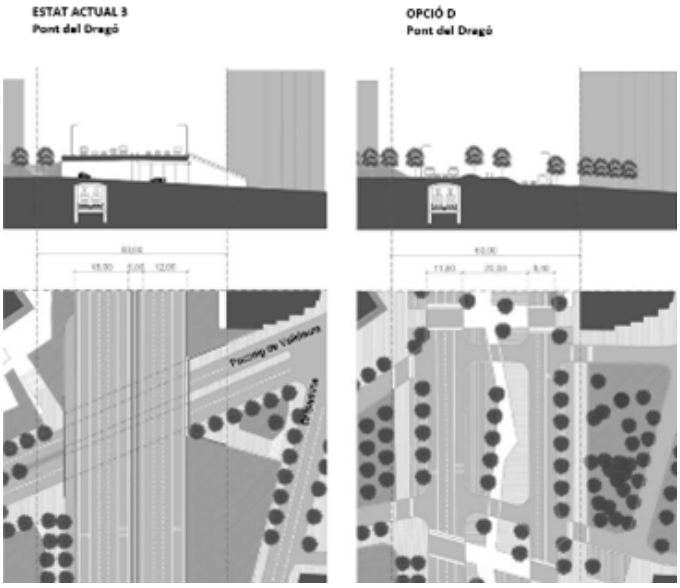
L'intenció és seguir amb el mateix model dels anteriors trams de la Meridiana ja remodelats. Entre ells, el tram 2 entre Felip II i el Passeig de Fabra i Puig, que es preveu que pot finalitzar el quart trimestre de 2026, és a dir, a finals d'aquest any.

En aquesta redacció de l'avantprojecte, es mantenen els mateixos objectius, l'estratègia i la idea del projecte global.

Des de les sessions d'informació i participació obertes al veïnat (l'última, el 21 de gener al Casal de Barri de la Trinitat Nova), s'han extret les necessitats vitals del veïnat. Fonamentalment, es demana la reducció de les barreres entre Sant Andreu i Nou Barris i la conformació d'una Avinguda Meridiana amb menys espai pels cotxes i més protagonisme dels espais verds i dels vianants. Això passa, en gran part, per l'eliminació del mur que hi ha en el tram situat entre l'Estació d'Autobusos de Fabra i Puig i la Plaça de Mossèn Clapés.

Remodelació de la intersecció

La proposta, des de l'Ajuntament de Barcelona, per eliminar el mur és fer el creuament al mateix nivell. S'implementaria una mitjana paisatgística entre els carrils d'entrada i sortida de la ciutat per tal d'aconseguir una pendent suau i accessible per travessar l'avinguda. També incorporant-hi carrils bici. Aquesta solució, es duria a terme a la resta de passos transversals que també tenen la dificultat del mur.

En pacificar la Meridiana reduïnt el nombre de carrils i, per tant, de cotxes de l'Avinguda, permetria un augment d'oferta de busos dels Transports Metropolitans de Barcelona.

Per últim, es preveu multiplicar el nombre de punts de creuament pels vianants, de 9 a 18. De forma que la distància entre cadascun d'ells es redueixi i faciliti la mobilitat al vianant.

El projecte de remodelació del Tram 3 abarcarà 2.640 metres d'Avinguda repartida en tres àmbits. L'àmbit 1, des de Fabra i Puig fins la Riera de Sant Andreu; l'àmbit 2, des de la Riera fins el Passeig de Santa Coloma i l'àmbit 3, des del Passeig de Santa Coloma fins la Carretera de Ribes. Es preveu una inversió de 135 milions d'euros.

Així doncs, està prevista la validació de l'avantprojecte el març de 2027. Un cop validat l'avantprojecte i redactat el projecte final de la remodelació del Tram 3, s'espera començar les obres de l'àmbit 1 a finals de 2028.

Arnau Jové

OBITUARI

MONTSERRAT CARARACH I BRUGUERA, SOLADIRAT VERS ELS MÉS FEBLES

Montserrat Cararach i Bruguera. Foto Xavier de la Cruz i Sala.

Hi ha persones que han donat llur vida per ajudar els més febles. La seva solidaritat ha estat pel damunt d'altres prioritats. I aquest fou el cas de la Montserrat Cararach i Bruguera, una dona compromesa amb l'humanisme cívic. Nascuda a Sant Andreu de Palomar el 18 de març de 1932, va cursar estudis de treball social a l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona (ICESAB). Neta de Jaume Cararach i Mauri, empresari andreuenc del ram de l'alimentació, i neboda-neta del metge i polític de la Lliga Regionalista Josep Cararach i Mauri.

Després d'una extensa activitat laboral en el negoci familiar va decidir el 1981 iniciar la seva tasca com a treballadora social a Càritas Diocesana, desenvolupant una activitat social, especialment en els barris més marginals de Barcelona i entorns.

També va dur a terme una labor com a voluntària en suport dels presos i familiars d'aquests a través del secretariat de Pastoral Penitenciaria (SEPAP). Amb l'activista veïnal Isabel Roig i Fransitorra van fundar el Grup de Presons de Sant Andreu de Palomar, des d'on van organitzar conferències i exposicions per tal de recolzar la reinserció dels presos i les preses i al mateix temps conscienciar a la ciutadania en la seva tasca humanitària.

La seva dèria en ajudar els més desafavorits la va empènyer a organitzar l'exposició "Coloms solidaris", organitzada al Centre Cívic de Sant Andreu el novembre de 1996, on diversos artistes van col·laborar cedint part del seu material artístic per a ser exposat i venut, amb la finalitat de recaptar diners per tal de fiançar un centre mèdic a Angola, l'Àfrica.

D'altra banda, també va sobreeixir com impulsora en el recolzament artístic de presos, en especial en donar visualització a l'obra del pres de Quatre Camins Julio Gato, organitzant una exposició a l'esmentat centre cívic de la seva obra pictòrica i escultòrica, realitzada a partir de la utilització de material reciclat. Qui escriu aquestes ratlles, gràcies a les seves gestions, va poder entrevistar per a la revista veïnal Sant Andreu de Cap a Peus a l'artista de Quatre Camins, sent tota una experiència humana la visita al centre penitenciari per a dur a terme l'interviu.

Els darrers anys de la seva vida laboral van ser escomesos al secretariat per als Marginats de la Delegació Diocesana de Pastoral Social. Sòcia d'Honor de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar i membre del Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, on va fer diverses donacions de documents gràfics i textuals del llegat familiar. El 2013 va ser guardonada amb la Medalla d'Honor de Barcelona a proposta del Consell Municipal del Districte de Sant Andreu, la qual va ser lliurada per l'alcalde Xavier Trias i Vidal de Llobatera.

Tampoc podem oblidar el seu ferm compromís cívic i cultural amb Catalunya i la seva llibertat com a nació i la seva prosperitat social, especialment en la campanya "Ara és l'hora", organitzada per Òmnium Cultural, en recolzament amb el referèndum d'autodeterminació de 2014. Els darrers anys de vida els va passar a la Residència Assistida per a Gent Gran la Nativitat de Nostra Senyora, on el 12 de gener de 2026 morí cristianament, a l'edat de 93 anys.

Montserrat Cararach va ser un exemple de vida i un mostratge de dignitat solidària vers els més necessitats. La seva memòria és la llavor per un món més just. Des de l'Associació Veïns i Veïnes de Sant Andreu de Palomar volem expressar el nostre condol a familiars i amics.

Pau Vinyes i Roig

LA RECUPERACIÓ DE LA LOCOMOTORA DE LA MAQUINISTA

Hi ha històries que desapareixen o queden gravades dins dels llibres d'història. «Quan parles de la Maquinista, tothom ho identifica amb el centre comercial; només les persones grans recorden que era una gran empresa on van arribar a treballar unes 3.000 persones».

D'aquesta manera, Montse Milà, presidenta de la Fundació de la Maquinista-Macosa (MUHMA), ens explica al pòdcast Canòdrom l'inici del seu projecte, un projecte que ha culminat amb la renovació d'una locomotora i la seva col·locació a la plaça. Però, per entendre com va començar tot, hem de retrocedir en el temps fins a l'any 1855, a la Barceloneta.

La Maquinista Terrestre y Marítima (1855-1993) era una empresa de construcció: s'hi feien des de motors petits fins a generadors per a centrals tèrmiques. «Dins de la Maquinista hi havia l'escola d'aprenents», explica Primitiu Llansola, patró de la fundació. «Estaven 4 hores a l'escola i 4 al taller. Quan acabaves la formació sorties d'operari. A partir de l'any 1964 eren estudis oficials de l'Estat».

El 1917 l'empresa va comprar uns terrenys a Sant Andreu amb la idea de fabricar locomotores de vapor. Les primeres locomotores van sortir el 1920. El 1989 la va comprar Alstom, una empresa anglesa. L'empresa va enderrocar tots els edificis de la Maquinista. El comitè va fer pressió perquè es construís

l'edifici que és el local de la Fundació de la Maquinista. «Enmig del llac hi ha una màquina de vapor amb forma de vaixell, que és el que construïa l'empresa. Però ens faltava una cosa: una locomotora», explica la Montse. «Vam negociar amb la Fundación de los Ferrocarriles Españoles i, en plena pandèmia, vam signar un conveni de cessió. El que havia començat amb una idea va seguir amb un projecte i s'ha fet realitat».

Montse agraeix a totes les persones i empreses vinculades que han fet possible aquest projecte, sobretot als treballadors voluntaris que la van arreglar en el seu temps lliure. «Sense ells això no hauria estat possible».

Finalment, el dia 14 de desembre de 2025 es va celebrar la col·locació de la locomotora a la Maquinista i el canvi de nom del parc. La locomotora de la Maquinista no és un projecte aïllat, sinó que han estat anys de reivindicacions i treballs col·lectius que han permès recuperar una part de la història de Sant Andreu que es creia perduda, però que, al cap i a la fi, forma part de tots nosaltres.

Clàudia Munné

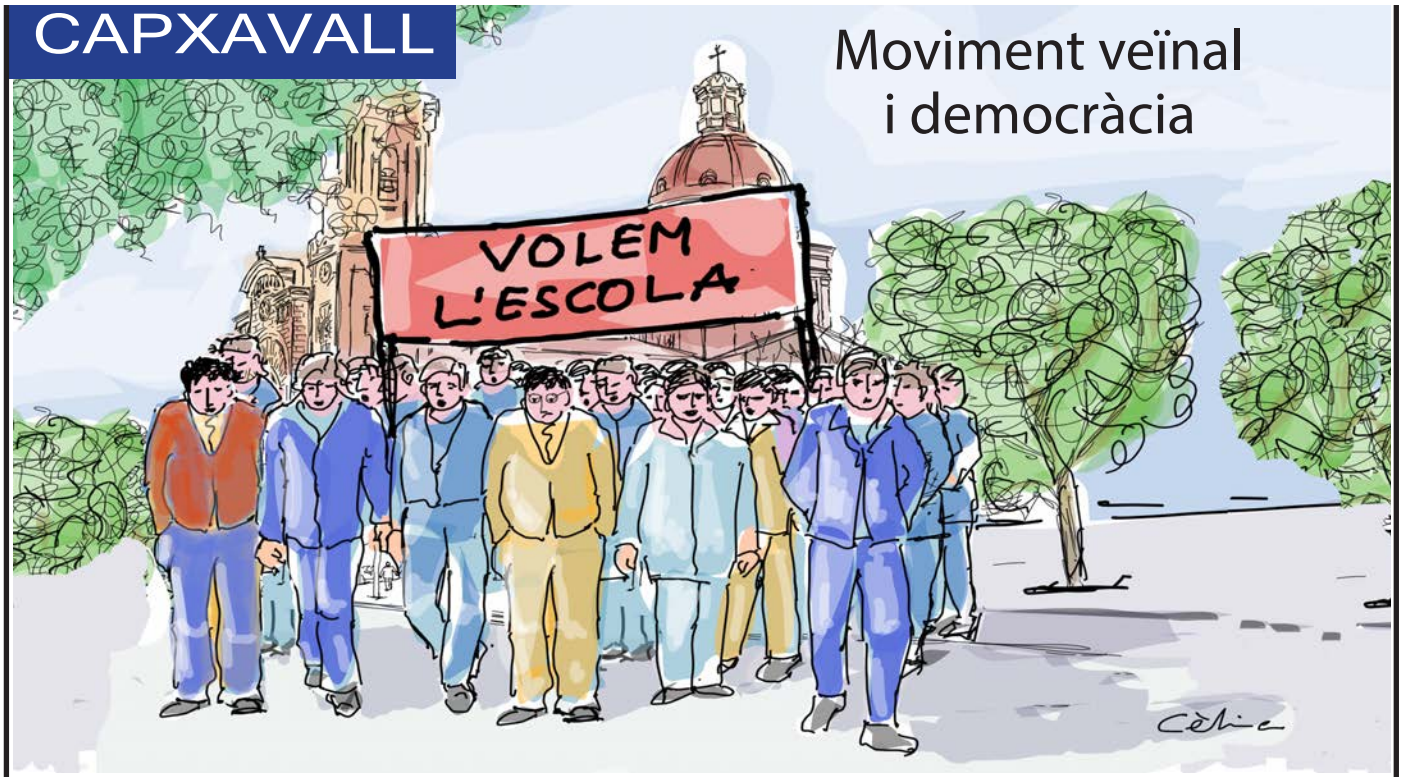
BODHIVITA
centre de salut

Cura global de la ment i el cos a Sant Andreu
Rehabilitació i Salut Interna: Fisioteràpia: Neurològica, traumatològica, pediàtrica i respiratòria. Osteopatia. Nutrició, PNI i Acupuntura.
Benestar Emocional i Mental: Psicoteràpia: Ansietat, depressió i gestió emocional. Hipnoteràpia: Canvi d'hàbits i fòbies. **Classes i Espais.**
Activitats: Ioga, Pilates, Chi Kung i Gimnàstica +65. **Tallers de** Creixement i salut per a totes les edats. **Coworking**: Lloguer de sales per a professionals.

Tractem l'origen, acompanyem la persona

Concepción Arenal, 293 | T 93 511 23 03 | 661 457 837 | www. bodhivita.cat

TONI RÀPID
Reparació de calçat
Duplicat de claus
Servei de serralleria
Dilluns a Dissabtes - Matins Dimarts, Dijous i Divendres - Tardes
676 86 66 01 Mercat de Sant Andreu (Parada Esp. 6) tonirapid@hotmail.com @toni.rapid

VEÏNAT I DEMOCRÀCIA A SANT ANDREU: MEMÒRIA DEL MOVIMENT VEÏNAL EN LA TRANSICIÓ

El passat mes de novembre es va dur a terme a l'Auditori de la Biblioteca Ignasi Iglésias–Can Fabra l'acte "Veïns, Ciutadans, democràcia al districte de Sant Andreu" en el marc del cicle de conferències "Barcelona, construcció democràtica i moviment veïnal". Es tracta d'un cicle organitzat per la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana, els Centres d'Estudis i de Recerca Local de Barcelona i l'Institut Ramon Muntaner, amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona.

El cicle, format per deu conferències realitzades en diferents districtes de la ciutat, es va organitzar amb motiu del cinquantè aniversari de la mort del dictador. Tal com indicaven els organitzadors, l'objectiu era "recuperar la memòria dels protagonistes del moviment veïnal de finals de la dècada dels anys setanta i començament dels anys vuitanta del segle passat, com a radiografia dels moviments socials i polítics que van confluir a les vocalies de les associacions de veïns".

La conferència corresponent a Sant Andreu, centrada en el paper dels veïns i la ciutadania en l'impuls de la democràcia en aquells anys, va ser organitzada pel Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, el Centre de Documentació de la Sagrera, la Comissió de Memòria de la Torre de la Sagrera i la Vocalia de Memòria Històrica de l'Associació de Veïns del Congrés i els Indians.

La sessió es va iniciar situant el context de 1975. S'hi arribava després de la gran onada migratòria dels anys cinquanta i seixanta, que va implicar un creixement notable de la població procedent de diversos punts de l'Estat. Si bé els nuclis antics de Sant Andreu i la Sagrera mantenien la seva idiosincràsia, i barris com el Congrés eren de nova planta, aquell període estava marcat per un urbanisme desmesurat i desordenat.

En evocar el novembre de fa cinquanta anys, amb la mort del dictador, els ponents van coincidir en un denominador comú: una barreja d'alegria, preocupació pels companys a la presó i ràbia per no haver-lo pogut enderrocar. Tot i que la notícia no va ser una sorpresa, també hi havia inquietud davant una possible

setx7

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA, FISCAL I COMPTABLE

MEDIACIÓ CIVIL, FAMILIAR I MERCANTIL

Tel. 934 511 833 | info@setx7.cat

Llenguadoc, 11 – 13 Local 1 08030 Barcelona

Domingo
Perruqueria D' Homes

Tony Orlando

Carrer de les Monges,1-3 Rambla
Fabra i Puig 08030 BCN.
www.peluqueriadomingo.com
Domingo Peluqueria
932 225 637 663 951 425.

GASCH
A Sant Andreu des de 1917

Plaça Mercadal, 24 - 933 602 017
gaschplacamercadal

Rambla de Fabra i Puig, 88 - 938 524 821
gasch.fabra

www.gaschxarcuters.com

PSORIASI? ATÒPIA?
Farmàcia FRANQUESA
1842
Gran de Sant Andreu, 260
www.1842.cat

SERRALLERIA CPG
especialistes en seguretat

93 311 98 62 C/ Ajuntament, 20 08030 Barcelona
serralleriacpg@gmail.com www.serralleriacpg.com

CENTRE TÈCNIC DE SERRALLERIA
Obertura de Portes i Caixes Fortes
Duplicat i Reparació de Claus
Comandaments a Distància
Manteniment de Comunitats
Instal.lació de Panys
Canvi Urgent de Claus

25 anys

FINQUES ROJO
administració de finques

689 65 63 15 – 93 274 11 77

C/. Residència, 7 – 08030 Barcelona

www.finquesrojo.com

info@finquesrojo.com

Occident

Nº Reg. DGSFP.D0468862185830

des de 1991,
la teva agència de confiança a Sant Andreu

2021 2022 2023 2024

Mariona Reig Farré

C/ Rubén Darío, 25-27 - 08030 Barcelona - Tel. 933 117 608 636 707 119
acedo.matamala@agentes.catalanaoccidente.com

Vida - Salut - Decessos
Plans d'estalvi
Assegurances de la llar
Lloguers - Arrendador
Comunitats
Comerç - Pymes
Vehicles
Caravanes
RC profesionals
Inversions

Das
assessorament i serveis
Domènech Gimeno Gestió, S. L. U.

FISCAL
LABORAL
COMPTABLE
IMMOBILIARI

c/ Vallès 25
Tel. 932741871
Sant Andreu 08030 Barcelona
das@dasserveis.cat
http://www.dasserveis.cat

FINSA
Fincas e Inmuebles Sagrera

93 274.03.03
Passeig Fabra i Puig, 10, 1r, 2a
• Al vostre servei a SANT ANDREU i LA SAGRERA •
• Gestió eficaç i amb transparència •
• Tracte personalitzat •
Cerquem CASES i PISOS per als nostres clients
Info@fincassagrera.com www.fincassagrera.com
L'èxit de la vostra compra-venda és el nostre objectiu, aconseguir aquest objectiu és el nostre èxit.

RP REIXACH de PABLO
FARMACIA ORTOPEDIA
Farmàcia i Ortopèdia Reixach de Pablo
Al teu servei, 365 dies a l'any. De 9h a 22h.
C. Gran de Sant Andreu, 263 - 08030 Barcelona
Tel. 93 274 47 09 - farmaciajreixach@cofb.net - @farmacia_reixach_dp

FINQUESCAMPANYÀ S.L.
ADMINISTRADORS DE FINQUES I AGENTS IMMOBILIARIS DES DE 1915 WWW.FINQUESCAMPANYA.COM
Coroleu, 3 Entl. 08030 Barcelona. Tel. 93 360 09 10 - info@finquescampanya.com
Disseny: titosurribas.com

involució del règim. Alhora, però, predominava l'esperança, alimentada per la feina feta per l'oposició organitzada i per l'impuls associatiu, amb un moviment veïnal que havia esdevingut protagonista.

Per entendre com s'havia arribat a aquest moment, es van repassar les condicions de vida del territori. En aquest sentit, Jaume Domènech Gimeno, expresident de l'Associació de Veïns de Sant Andreu de Palomar, va descriure un Sant Andreu amb una urbanització excessiva i manca d'equipaments bàsics (escoles, centres de salut, carrers sense asfaltar). Quim Terré Ponsà, expresident de l'Associació de Veïns de la Sagrera, va exposar una realitat similar: el creixement urbanístic desordenat comportava dèficits d'equipaments, però també d'enllumenat, semàfors i asfalt. Va remarcar, a més, que el teixit associatiu havia estat desarticulat durant el franquisme i que sovint només la parròquia havia pogut esdevenir un punt de trobada.

Era també un moment de gran tensió, amb les darreres morts de la dictadura. La parròquia va tenir un paper destacat: va acollir la tancada de les dones de Motor Ibèrica i va celebrar el funeral de Salvador Puig Antich. Paral·lelament, el moviment veïnal creixia, mentre l'extrema dreta continuava activa, com va evidenciar l'atemptat que va patir l'AVV de Sant Andreu.

Pel que fa al barri del Congrés, Ricard Sas Filella, membre de la Vocalia de Memòria Històrica de l'Associació de Veïns Congrés-Indians, va subratllar la petjada del franquisme en el seu origen, vinculat al Congrés Eucarístic de 1952, un fet que fins i tot es reflecteix en el nomenclàtor dels carrers. Hi van anar a viure persones amb l'aval de l'Església, i la religiositat era un element central. L'associacionisme era limitat i, quan existia, sovint s'articulava al voltant de l'església.

Tanmateix, la ciutadania també es va activar, especialment en el camp de l'educació. Maria Pura Badenes Rodríguez, mestra i membre del Col·lectiu d'Escoles per l'Escola Pública Catalana (CEPEC), va introduir el paper de la renovació pedagògica dels anys seixanta, amb les primeres experiències d'escoles com el Sagrer, Xiroi (encara que per poc temps) o la Pompeu Fabra al Congrés. Aquestes iniciatives, impulsades també per l'Escola de Mestres Rosa Sensat, buscaven recuperar l'esperit pedagògic de la República. Molts mestres no tenien coneixement d'aquella tradició, i el moviment de Rosa Sensat va actuar com a pont. L'escola es concebia com un espai per formar el sentit crític, implicar famílies i alumnat, defensar la laïcitat, recuperar la cultura catalana i fomentar l'autogestió, la socialització i la igualtat de drets, amb una clara vocació integradora.

L'educació també es desplegava més enllà de l'escola franquista. Jaume Seda Mariné, historiador i exmembre de l'Esplai Sant Pacià, va destacar la importància de l'educació en el lleure, especialment a través dels esplais i els agrupaments escoltes. Un esplai, va remarcar, no s'entén sense una base pedagògica, però també sense el gaudi del temps lliure. Des dels anys quaranta, esplais i agrupaments van representar una glopada d'aire fresc i una de les poques vies per escapar de l'adoctrinament del règim. Sota l'empara de l'Església (sovint l'única cobertura possible), van tenir un paper destacat a Sant Andreu, Bon Pastor, Congrés i Sagrera, tant per la dimensió educativa com per la descoberta del país i la catalanitat.

Pel que fa a les principals reivindicacions de les associacions veïnals, cal situar-les en els darrers anys de la repressió franquista. Les AVV oferien espais de reunió i de reivindicació dins d'un marc de certa legalitat. Les demandes abastaven qüestions bàsiques (ambulatoris, millora de carrers i places) i també lluites específiques impulsades per vocalies de dones, joves i jubilats. La repressió es manifestava en multes, detencions, intimidacions i atemptats de l'extrema dreta. A la Sagrera, el moviment veïnal va prendre forma al voltant de la parròquia, amb objectius vinculats a la millora de la qualitat de vida (plaça de les Rates, Ateneu Popular, escola i parc de la Pegaso), però també a la defensa de drets i llibertats bàsiques. En aquest procés, la FAVB es va consolidar com a espai aglutinador i va jugar un paper clau en les grans reivindicacions de la Transició: llibertat, amnistia i Estatut d'autonomia.

Als anys vuitanta, amb ajuntaments ja democràtics, molts partits polítics van incorporar persones provinents del moviment veïnal. Progressivament, des de les institucions es va considerar que les associacions ja no eren tan útils, i el seu protagonisme va disminuir. Tot i això, la dècada va veure créixer noves reivindicacions orientades a la millora de la qualitat de vida, més que no pas a la subsistència o a la conquesta de drets fonamentals. La recuperació de la Rambla, en oposició a la via ràpida prevista, en va ser un exemple destacat, així com altres lluites vinculades a Can Guardiola o Can Fabra.

Així doncs, la xerrada va posar en relleu fins a quin punt el veïnat organitzat va ser una escola de democràcia i un motor de transformació urbana en un moment decisiu de la història recent. Recuperar aquesta memòria col·lectiva és també una manera d'interpel·lar el present i d'entendre com es construeix, des de baix, la ciutat i la ciutadania.

Xavier Aragall

ENTREVISTA

"ELS NOIS, A LES TRINXERES, L'ÚNIC QUE DEMANAVEN ERA MENJAR, AIGUA, PODER ENTERRAR ELS MORTS I INTENTAR TORNAR A CASA VIUS"

La Lupe Paül és escriptora a temps parcial. Juntament amb el seu germà, han aconseguit publicar les memòries, en primera persona, d'un dels milers de nois de la Lleva del Biberó durant la batalla de l'Ebre. La veu protagonista de les vivències és el Josep Paül, el seu pare, que relata tot d'experiències inèdites que va viure a les Terres de l'Ebre entre el juliol i el novembre de l'any 1938.

Amb la publicació recent de les memòries el desembre de 2025, la Lupe manté viva l'esperança de trobar algun company d'experiències del seu pare durant alguna de les batalles.

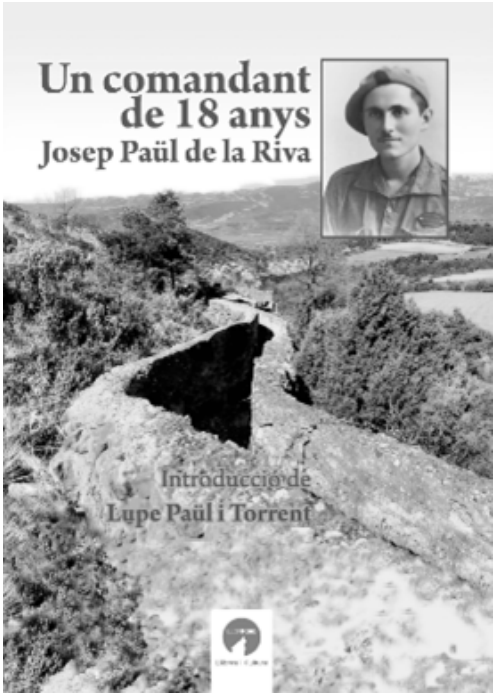
Al Cap a Peus, l'hem entrevistada per parlar sobre les nafres físiques i morals que han quedat marcades durant ben joves a tota una generació.

Comencem pel principi, parlem del teu pare.

El pare va néixer l'any 1920 i va morir relativament jove, va morir sense arribar als seixanta anys. Jo crec que arrel de tot el que arrossegava de la guerra. Ell no era de Sant Andreu, van venir a viure-hi l'any 1946.

Com va saber en Josep que havia d'anar a lluitar al front amb altres joves de la seva edat?

Ell estudiava Enginyeria a l'Escola Industrial. En aquells temps la gent jove era molt idealista i estava motivada. Va ser ell mateix, juntament amb uns companys de l'Escola Industrial, que es van posar d'acord per presentar-se voluntàriament just abans de la crida. Era un idealisme i una esperança tan gran per defensar la pàtria que els cegava i no els deixava veure allà on anaven a parar. La meva àvia, un disgust horrorós.

Josep Paül de la Riva
Any 1960

Què ens pots explicar de les experiències que relata?

Hi ha una escena molt potent al final del llibre, a l'estació de Gelida. És molt descriptiva amb la situació de cadascú, la gent no sabia què fer: "I si el meu fill torna a casa i troba que no hi som?". Eren mares i pares de família que fugien de les bombes de Barcelona.

Hi ha una altra escena que explica com els dos bàndols estaven a 200 metres. Ple de joves, de joves morts i de joves amb molta por de morir.

També apareix un "personatge" molt interessant, "el Viejo". Sovint penso en tota aquesta gent, mai deurien imaginar-se que sortirien a un llibre. La meva il·lusió sempre ha sigut que aparegués algú que coneixia o que fos aquell personatge del que es parla a les memòries. Mai ha passat, és difícil, no és impossible, però s'ha de donar la sort.

En Josep comenta que, un cop tornat a casa, després d'haver vist de tot, torna ple de nafres tant físiques com morals i psicològiques. Quines?

A ell li va explotar un obús davant. Ho explica, que el va elevar fins a les capçades dels arbres per tornar a caure. Les cames plenes de metralla. Va arribar a casa amb les cames mig podrides.

Quant a nafres morals, jo mateixa, al pròleg del llibre, vaig voler remarcar el punt de vista de les famílies, totes van quedar tocades. En el nostre cas, un cop va acabar la Guerra, sovint venien els de la secreta, que tenien fitxat al meu pare, a fer-nos por. El meu germà i jo, tot i ser petits, vèiem com li tremolaven les cames a la nostra mare. Sabíem que no era bo. Recordo estar amagats darrere les cortines espiant-los.

Tot i avui estar parlant del Josep, tota una generació va anar a lluitar a la Guerra Civil de ben jove. Creus que va tenir conseqüències per la generació?

Jo crec que sí, n'estic segura. Els que van tornar van quedar-se amb una pena immensa. Tots van rebre un revés tan gran com l'esperança que duien a dins. Se sentien culpables d'haver tornat, sentien que havien deixat allà molts amics.

Passem al tema llibre. Quin va ser el procés de publicació de les memòries?

Ell havia escrit una novel·la abans, li agradava. La meva mare, que ho sabia, li va proposar d'escriure aquestes memòries i s'hi va posar. Ell anava escrivint el que recordava. Fins i tot, va decidir presentar-lo al premi Prudenci Bertrana dels anys 1972 i 1973 (ara Premi Literari de Girona).

Un cop va morir, les memòries van quedar guardades al calaix. Però jo l'havia vist sortir patint i plorant durant el procés d'escriptura. Sabia que a ell li hauria agradat publicar-lo i vaig decidir començar amb el procés. Tot, amb la il·lusió que algun dia sortís algú relacionat amb les vivències.

Qui va participar en la publicació final del llibre?

Les vivències estan escrites en primera persona, plenament per ell. Jo escric el pròleg i el meu germà Josep, la biografia. Serveix com a preparació.

Per altra banda, van participar il·lustradors per la coberta i es va publicar sota l'editorial Llop Roig, del Pau Vinyes, que ja m'havia editat la primera novel·la.

Tot i que la informació que surt sí que està comprovada, vaig posar la condició de deixar les memòries amb les seves mancances i espais en blanc, coses que mai li vam preguntar i ara no sabem què va passar exactament. Volia aquest to familiar i proper de les vivències del pare.

I ara parlem de tu. Has guanyat alguns premis tot i mai dedicar-t'hi professionalment, ve de família, aquesta afició?

Vaig estar fent cursos a l'Escola d'Escriptura de l'Ateneu barcelonès, fins que vaig veure'm amb cor de presentar-me a concursos. Vaig guanyar el de la Frederica Montseny de Manlleu i un altre que l'organitzava la mateixa Escola d'Escriptura, amb un llibre que m'estimo molt anomenat "El vol del bèlit".

A partir d'aquí, vaig començar amb "En el clos de les dents", la meva primera novel·la. La gent em va demanar que escrigués la segona part, que és la que he escrit ara, es titularà "D'on surt el foc que ens burxa en la nit closa". Resumidament, el que significa és que sempre tenim preguntes que no t'ha contestat ningú i et continua turmentant dia sí dia també. El que et deia abans, ens falta haver preguntat quan era el moment.

Aquesta feina de contactar amb gent per buscar informació és meravellosa, mai m'hauria imaginat que fos així. Pot ser que vingui de família, no hem viscut de l'escriptura de novel·les però sí que n'hem tingut l'afició.

Arnau Jové

OBITUARI

ALBERT MIRÓ I PLADEVALL, PROPIETARI DEL BAR COLÒMBIA

Una munió d'andreuencs i d'andreuenques, entre les quals la família, van acomiadar al restaurador Albert Miró i Pladevall (1945-2026), més conegut com a Tito, el proppassat diumenge (força plujós, per cert) 25 de gener de 2026 al Tanatori de Sant Andreu. Unes paraules encertades i emotives per part de la ponent de la cerimònia van donar pas a la cançó "Feeling good", escrita pels britànics Antonhy Newley i Leslie Bricusse i interpretada amb una veu melodiosa per la cantant andreuenca de jazz Andrea Motis. Curiosament durant un temps, l'Andrea, va viure en un dels pisos de l'edifici del Bar Colòmbia.

Nascut a Sant Andreu de Palomar el 16 de juny de 1945, va cursar estudis primaris i secundaris, però ben aviat es decantà pel que seria la seva feina de per vida, el món del comerç. Primerament, obrint una botiga de discos al carrer de Sant Ildefons amb la seva exdona Pilar Montalbán Ruiz, posant-li al negoci l'encertadíssim nom de Discos Rodons, que després traspassarien al mateix bar Colòmbia, on varen fer un raconet per seguir venent música, discos rodons i aquest cop CD´s. No en va, l'Albert era un gran melòman i aficionat al Jazz.

Un cop mort el pare, aleshores propietari del Colòmbia, l'Albert va dubtar si seguir o no el negoci de restauració, local que des de ben petit formava part del seu entorn més immediat. Finalment, va optar per seguir la tradició familiar i esdevenir el màxim exponent del cafè més antic de Sant Andreu de Palomar, inaugurat el 1913 amb el nom Bar Kiosco, quan la rambla on s'hostatjava era anomenada de Santa Eulàlia -nom que bescanviarien el 1918 pel de Fabra i Puig, en honor a Ferran Fabra i Puig, director conjuntament amb el seu germà Romà, de la fàbrica tèxtil Fabra i Coats.

Anys després, un cop traspassat, seria anomenat Bar Hispano, per la proximitat amb la fàbrica automobilística Hispano-Suiza, sent força freqüentat per treballadors d'aquesta empresa. Ja en plena època del desenvolupament econòmic dels anys seixanta adoptaria el nom definitiu de Colòmbia, per la consonància amb l'origen dels cafès que oferien. Anys abans, però, seria denominat per un curt temps Vídua Pladevall, en referència a la dona del primer propietari de la nissaga.

A la cantonada amb el carrer Gran, hi havia un taulell de cara la via pública, on hi solien servir en els seus inicis els cafès que es prenien els carreters que tot just feien parada en aquell indret. En una entrevista duta terme per a qui escriu aquestes ratlles per al Sant Andreu de Cap a Peus (abril de 2000) l'Albert feia referència als orígens de l'establiment amb aquests mots: "Era un bar de carreters. No tenia ni portes. Abans no tancaven mai. Dormien darrere el taulell. Cal tenir present que Sant Andreu era un poble. A la guerra va ser col·lectivitzat com la majoria de bars del poble". No serà fins la gran nevada del Nadal de 1962 que tancaran per primer cop en aquesta data i així ho expressava en Tito en l'interviu citat: "va ser una excusa per tancar".

L'Albert Miró i Pladevall, l'ànima del Colòmbia. Foto Facebook Sant Andreu de Palomar abans

Abans que fos dissolta pels vencedors del conflicte del 1936 a 1939, pel seu tarannà republicà i catalanista, s'hi va establir a l'altell del bar la Penya Ras, lligada al futbol andreuenc. La Penya Ras organitzava campionats d'escacs i d'altres activitats lúdiques i culturals. Va arribar a tenir una secció excursionista. Ja a les acaballes del franquisme va ser punt de reunió de la lluita clandestina. També, era lloc habitual de tertúlies improvisades i de trobada de diverses colles de joves. On moltes parelles s'hi van conèixer i algunes s'hi van casar.

Per les taules del Colòmbia hi han passat diverses generacions del veïnat i gent de renom, com l'escultor Joan Mora, el dibuixant Jordi Bernet, els actors Pep Munné, Jordi Banacolocha, Alfred Lucchetti i Joe Forga, les actrius Rosa Maria Sardà i Carme Abril, els productors televisius i teatrals Joan Bas i Jaume Banacolocha, el periodista Xavier Sardà, el productor musical Fede Sardà, el fotògraf Xavier de la Cruz, i els músics Joan Chamorro i Andrea Motis, entre d'altres.

Tres generacions d'Albert (avi, oncle i net; i el pare) han estat al capdavant de l'emblemàtic establiment, popularment conegut com a ca l'Albert. Tampoc podem oblidar, en aquests 113 anys amb la persiana alçada, a les respectives dones, les quals també van ser part activa de la vida del cafè. Amb la Pilar, amb qui es va casar un 27 d'octubre de 1971, van adoptar dos infants, l'Anna i l'Albert. La noia, ja de gran, l'ha ajudat en les tasques del bar i el noi, en canvi, és programador informàtic.

Ara toca fer-li el merescut homenatge i que la seva memòria frueixi entre tots nosaltres com la llavor d'un home bo, rialler i al mateix temps sarcàstic. Un concert de la Sant Andreu Jazz Band davant del Colòmbia seria la peça més preuada per qui va donar-nos petits plaers i estones de vida en un local més que centenari.

Pau Vinyes i Roig

METEO

UN HIVERN PASSAT PER AIGUA

Si hi ha quelcom que defineix a la perfecció aquest hivern, és la pluja. La successió de borrasques des de mitjans de desembre fins a mitjans de febrer ha estat continua. Depressions i fronts que han anat regant un dia si i un dia també el país, deixant registres de pluja inèdits en els darrers 30 anys.

Fins a 35 dies de pluja entre el 14 de desembre i el 14 de febrer és una de les dades més espectaculars d'aquests tres mesos d'hivern a Sant Andreu. Si mirem mapes hem combinat situacions de llevant, com la dels dies de Nadal, Sant Esteve i també la del 19 al 21 de gener, amb altres situacions de pas de fronts atlàntics i baixes pressions just per damunt nostre. En aquest tres mesos, la Península Ibèrica ha estat un passadís continu de baixes pressions, tot degut a la baixa circulació de la corrent en JET, que ha vingut carregada d'humitat de l'Atlàntic.

Vam enregistrar el desembre més plujós des del 2004, amb 173mm, al que li va seguir un gener amb 81mm, ambdós mesos molt per sobre de la mitjana. I la ratxa plujosa ha seguit fins el 13 de febrer, on la darrera borrasca ens va regar amb més de 20mm. En definitiva, gairebé 300mm de precipitació en 3 mesos, justament en un dels períodes climàticament més secs.

Evidentment, ja hem fulminat del tot el període de sequera, i actualment ens trobem a uns nivells de precipitació i reserves que no veiem des de l'hivern de 2019 a 2020, quan el famós Glòria.

I de tota aquesta pluja també en tenim altres derivades, la primera i molt òbvia és la poca insolació degut als núvols. La segona derivada és la baixa pressió, hem tingut un hivern on l'anticicló tan típic dels mesos d'hivern, ha estat totalment desaparegut.

I la tercera derivada es que malgrat la sensació general, no ha estat un hivern fred. Tots tres mesos han quedat per sobre la mitjana climàtica, destacant sobretot febrer i desembre el segon terme. Els dies més freds de l'hivern han estat els propers a Reis, quan vam tenir la que ha estat l'única entrada freda d'aquests tres mesos. El que es cert també, es que ha fet més fred de dies que no pas de nits, degut també a tants dies de cel cobert.

Sergi Corral

FES PUBLICITAT, FES SANT ANDREU!

EL MIKADO: UN REGAL PELS SENTITS

La celebrada producció d'El Mikado presentada per la Lírica de Sant Andreu al Casal Català durant els caps de setmana de novembre ha estat, sens dubte, la proposta més brillant de la temporada. Amb una posada en escena solvent, un repartiment bregat en mil batalles, una excel·lent orquestració i una direcció que acredita una llarga experiència per afrontar l'embat, la companyia ha aconseguit revitalitzar el clàssic de Gilbert i Sullivan amb una frescor i qualitat que ha superat totes les expectatives.

Des del primer moment, el públic es va veure immers en un univers farcit de color, ritme i humor. L'escenografia, d'una elegància minimalista però carregada de detalls expressius, va construir un Japó fantàstic i estilitzat, fidel a l'esperit original però amb un toc contemporani que la feia especialment atractiva. Les transicions entre escenes fluïen amb naturalitat, i cada racó de l'escenari estava pensat per potenciar tant l'acció dramàtica com la comicitat.

Un dels grans encerts de la producció es l'elecció i el gran treball del repartiment, que va demostrar un domini admirable tant del cant com de la interpretació. Van saber trobar l'equilibri perfecte entre la sàtira i l'expressivitat teatral pròpia d'aquesta peça del gènere líric. Tot l'elenc va fer gala d'una gran tècnica vocal, transmetent amb encert el perfil i determinació dels distints personatges, mentre que els números corals van saber respondre amb la mateixa excel·lència per afrontar la difícil tasca de mantenir la qualitat d'aquesta obra musical.

En aquest context, cal fer una menció especial als joves membres de l'orquestra L'EMMSAmble, sota la direcció d'Edurne Vila, que va esdevenir un autèntic pilar de la producció. La seva interpretació va destacar per la precisió, la sensibilitat i una energia contagiosa que va donar vida a la partitura de Sullivan amb una elegància extraordinària. L'EMMSAmble va demostrar una cohesió admirable i una capacitat expressiva que anava molt més enllà de l'acompanyament: cada entrada, cada fraseig i cada matís contribuïen a enriquir l'atmosfera escènica i a elevar el conjunt a un nivell professional i refinat.

La direcció de l'espectacle —que integrava de manera harmònica els àmbits escènic, musical i coral— va ser un dels grans triomfs de la proposta. El treball conjunt d'Irina Blavia, Jaume Rovira, Laia Jornet, Oriol Burés i Víctor G. Casademunt va donar com a resultat una visió unificada, coherent i profundament respectuosa amb l'esperit de l'obra. La direcció escènica i musical va mostrar una comprensió profunda del to irònic i juganer del llibret, mentre que la direcció coral de Laia Jornet va aportar solidesa, equilibri i una sonoritat impecable en tots els passatges col·lectius. La col·laboració entre tots ells es feia evident en cada detall: en el ritme impecable, en la fluïdesa narrativa, en la gestió precisa del gag visual i en la cura amb què es van treballar les escenes de conjunt.

El vestuari, farcit de color i fantasia, va aportar una identitat visual potent a cada personatge, i la perruqueria i maquillatge, delicats i expressius, van reforçar aquesta caracterització amb una cura exquisida pels detalls. La combinació d'ambdós elements va contribuir decisivament a crear un univers visual coherent, vibrant i absolutament captivador.

La coreografia, a càrrec de Jaume Rovira, Meritxell Guardiola, Roser Mas i Rebeca Juste, va donar dinamisme i cohesió a les escenes de conjunt, demostrant hores de treball i una complicitat evident entre tots els membres de la companyia.

El públic, que va omplir el Casal Català, va respondre a la proposta amb gran entusiasme. Les contínues i generoses ovacions que es van anar reproduint després de cada número musical van desembocar amb un sentit i càlid reconeixement de la gran tasca realitzada a la conclusió de l'obra. No és exagerat dir que aquesta producció d'El Mikado ha estat un autèntic triomf per a la Lírica de Sant Andreu, que ha demostrat una vegada més la seva capacitat per afrontar grans reptes artístics amb professionalitat, creativitat i un amor profund pel teatre musical.

En definitiva, una proposta fresca, divertida i impecablement executada que confirma el bon moment de la companyia i que deixa el públic amb ganes de descobrir quin serà el seu pròxim encert escènic. Una celebració del talent local i del poder transformador de les arts escèniques. La meva més sincera felicitació.

Joan Trias

Interpretació	★★★★★
Vestuari	★★★★★
Escenografia	★★★★★
Programa i promoció	★★★★½
Valoració general	★★★★★

TOT A PUNT PER LES COPES

Javi Aznar (esquerra) i Juan Carlos Sanchón (dreta) a punt per les Copes /CNSA

Després de les disputes dels Campionats d'Europa per seleccions disputades durant les primeres setmanes de l'any, amb nodrida representació del Sant Andreu a la selecció femenina, les lligues nacionals de Divisió d'Honor han reprès el seu curs i tornaran a aturar-se a primers de març per la disputa de la Copa del Rei i la Copa de la Reina.

L'equip masculí del Sant Andreu va realitzar abans de l'aturada una brillant primera volta. Amb un equip jove i com sempre, molt renovat, l'esquadra de Juan Carlos Sanchón va obtenir dotze punts assolit en quatre victòries meritòries: 14-12 a la Pere Serrat contra el Caballa de Ceuta, 6-10 a Tenerife contra el sempre incòmode Echeyde, 11-13 a Rubí contra un sorprenent equip vallesà que sempre planta cara, i 8-17 a Madrid en la visita al nouvingut Encinas de Boadilla. Entre les derrotes, les esperades contra els grans equips de la zona alta, però presentant sempre batalla. Tot i així, dues d'elles especialment doloroses: 8-7 en la visita a Sants contra el Mediterrani, en un partit resolt en el darrer sospir, i 14-12 a la piscina Sant Jordi en la visita a un Catalunya que lluita per la permanència però que en aquest cas va emportar-se els tres punts. Amb aquests resultats l'equip va obtenir plaça per disputar la Copa del Rei, que protagonitzaran els vuit primers equips classificats al final de la primera volta, i que es jugarà entre el 13 i el 15 de març en una seu encara per decidir. La segona volta, però, no ha començat gaire bé per als interessos andreuencs, i fins ara s'han sumat tres derrotes en les tres jornades disputades: 21-10 en la visita a Sabadell, 10-13 a la Pere Serrat contra l'Echeyde de Tenerife que li va poder tornar la moneda del partit d'anada, i 15-8 en el duel disputat a la Nova Escullera contra el Barcelona. A partir d'aquí l'equip haurà de lluitar per eludir la zona perillosa de la taula i mirar d'obtenir plaça per al play-off que dona lloc a una plaça europea.

Per la seva banda, l'equip femení dirigit per Javi Aznar, que alterna la seva participació a la lliga amb la lliga de campions, ha arribat al final de la primera volta com a líder de la competició, comptant tots els seus partits per victòries i sumant tots els punts possibles, amb especial rellevança pels triomfs aconseguits contra els que han de ser els seus rivals directes en la disputa de les competicions nacionals: 16-14 a la Pere Serrat contra el Sabadell, i 11-13 en la visita a Mataró. L'equip es troba ja disputant els primers partits de la segona volta amb l'ull posat al sorteig de la Copa de la Reina, que tindrà lloc del 6 al 8 de març a les instal·lacions de Can Llong del Club Natació Sabadell.

JJ Aymerich

LA UE SANT ANDREU SEGUEIX AMB PAS FERM CAP ENDAVANT

El conjunt de Natxo González ha posat el peu a l'accelerador i ja s'ha consolidat com un dels candidats al títol de lliga del grup tercer de la Segona Federació amb el clar objectiu de l'ascens

La temporada del primer equip de la UE Sant Andreu està deixant senyals inequívocs d'ambició. L'equip quadribarrat es manté competitiu a la zona alta de la classificació, mostrant solidesa al Narcís Sala i una identitat molt marcada també lluny de casa. El conjunt andreuenc ha sabut combinar experiència i joventut, amb una estructura tàctica equilibrada i una capacitat golejadora que l'ha convertit en un dels rivals més incòmodes del grup. El vestidor transmet cohesió i el projecte esportiu consolida la línia ascendent dels darrers cursos, amb l'objectiu clar de continuar lluitant per les primeres posicions fins al tram decisiu del campionat. Després d'un inici irregular, el club ha sabut refer-se i agafar una bona dinàmica de resultats que permeten sumar de tres en tres.

Primer equip

Darrerament, s'ha reformat de dalt a baix el primer equip i actualment hi ha moltes cares noves. Fem un repàs de qui forma l'actual plantilla: Porters: Raúl Garcia-Alejo (1), Iñaki Álvarez (13). Defenses: Arnau Hernández (3), Carlos Blanco (4), Lucas Viña (5), Jordi Méndez (15), Rubén Bonachera (17), Javi Gómez (20), Pablo Santiago (24). Migcampistes: Josep Señé (14), Noel Carbonell (6), Pau Darbra (7), Albertito García (8), Dani Torices (12). Davanters: Armand Vallès (9), Marcos Mendes (10), Sergi Garcia (18), Walid Meddeb (19), Bouba Barry (11), Alexis Garcia (21), Sergi Serrano (22) i Max Marcet (23). Cal dir que dels 22 jugadors que formen la plantilla només 10 jugaven ja la temporada anterior.

Nova botiga de la UESA

Més enllà del terreny de joc, el club viu un moment de creixement estructural evident. Un dels passos més visibles ha estat l'estrena de la nova botiga oficial (C/ Santa Coloma 110), just davant del Narcís Sala. El nou espai es converteix en punt de trobada per a l'afició i permet exhibir de manera estable tot el marxandatge quadribarrat. Aquest trasllat suposa també una millora logística important: s'allibera espai dins l'estadi gràcies a un magatzem més ampli i una zona d'exposició exterior, i l'atenció a socis i futbol base es concentra en aquest nou local. L'acte inaugural va comptar amb la presència del president, Taito Suzuki.

Celebració del 3 a 0 contra l'Andratx/UESA

Nou pòdcast "Flames i Ginesta"

En l'àmbit comunicatiu, la Unió Esportiva ha fet un pas més amb el llançament del pòdcast "Flames i ginesta". Es tracta d'un nou format mensual, d'uns quaranta minuts de durada, pensat per aprofundir en històries i trajectòries vinculades al club. El projecte, impulsat pel Departament de Comunicació amb la col·laboració de Parlem, es podrà seguir tant en àudio com en vídeo a plataformes com Spotify, iVoox i YouTube. El primer convidat és el mateix president, Taito Suzuki, en una conversa que permet conèixer amb més detall el rumb institucional del club. Aquesta iniciativa se suma a l'activitat creixent a les xarxes socials i consolida una estratègia comunicativa moderna i ambiciosa.

Acord de la UE Sant Andreu i Òmnium.

La dimensió social del Sant Andreu s'ha vist reforçada amb l'acord amb Òmnium Cultural per impulsar l'ús del català al futbol base. La trobada entre el director general, José Manuel Pérez, i el president d'Òmnium, Xavier Antich, ha servit per formalitzar un projecte que inclou diagnosi lingüística, formació pràctica per als entrenadors i acompanyament personalitzat. La iniciativa, amb el suport de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, l'Institut d'Estudis Catalans i l'Ajuntament de Barcelona, vol reforçar el paper dels tècnics com a referents lingüístics. El club assumeix així la seva responsabilitat com a entitat catalanista i formadora, entenent que educar també implica transmetre valors i llengua.

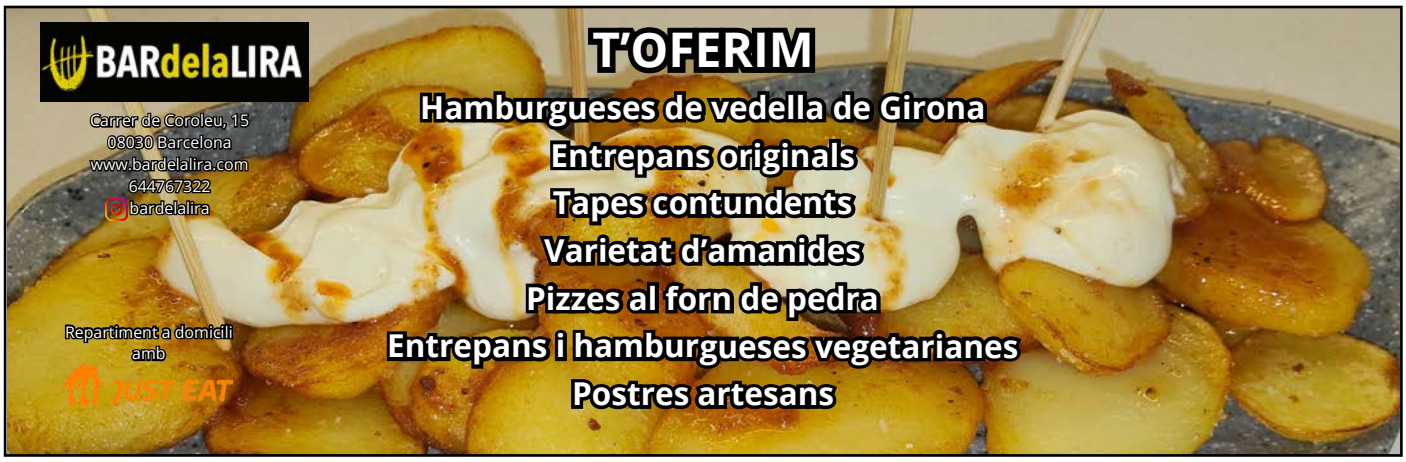
Jordi Urtasun Cortés

PER UN SANT ANDREU MÉS CÍVIC

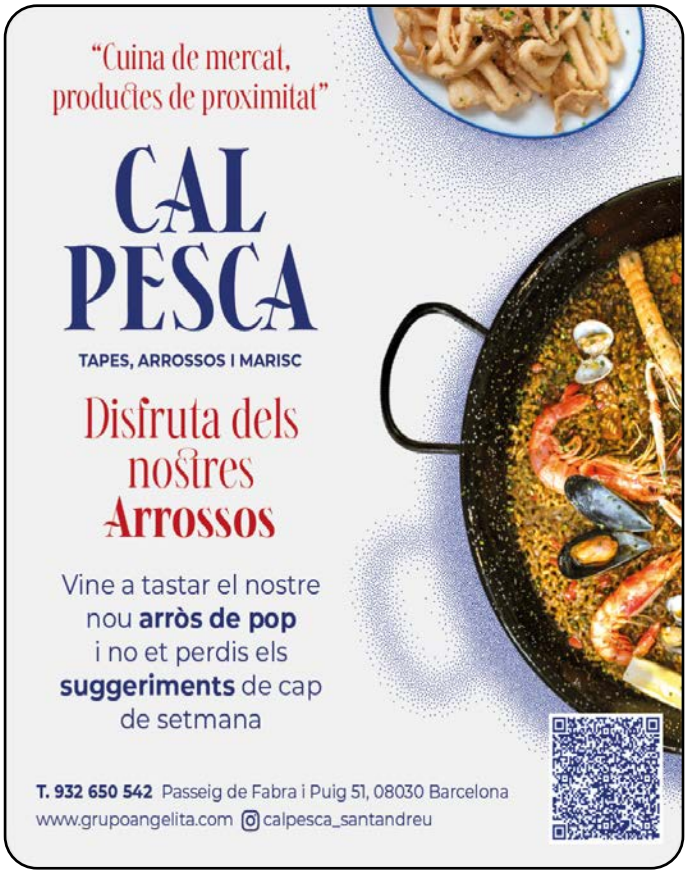
NOVA ORDENANÇA DE CONVIVÈNCIA

SANCIONS DE FINS A 3.000 €

BARCELONA.CAT/SANTANDREU

BARdelaLIRA
Carrer de Coroleu, 15
08030 Barcelona
www.bardelalira.com
644767322
bardelalira
Repartiment a domicili amb
JUST EAT
T'OFERIM
Hamburgueses de vedella de Girona
Entrepans originals
Tapes contundents
Varietat d'amanides
Pizzes al forn de pedra
Entrepans i hamburgueses vegetarianes
Postres artesans

LLOP ROIG DARRERES NOVETATS
Llibres i Cultura
Un comandant de 18 anys
Josep Pau de la Riva
Isabel Roig i Fransitorra
Espurnes
Alejandra Orrit
D'ON SURT EL FOC QUE ENS BURXA EN LA NIT GLOSA?
LUPE PAÜL TORRENT
ELS TROBAREU A LES LLIBRERIES, QUIOSC I PAPERERIES DE SANT ANDREU DE PALOMAR
MÉS INFORMACIÓ I VENDA ON-LINE A: LLOPROIG.CAT

"Cuina de mercat, productes de proximitat"
CAL PESCA
TAPES, ARROSSOS I MARISC
Disfruta dels nostres Arrossos
Vine a tastar el nostre nou arròs de pop i no et perdis els suggeriments de cap de setmana
T. 932 650 542 Passeig de Fabra i Puig 51, 08030 Barcelona
www.grupoangelita.com calpesca_santandreu

FES ESPORT
EL COS T'HO DEMANA!
Abona't al Club Natació Sant Andreu!
www.cnsantandreu.com
CLUB NATACIÓ SANT ANDREU